

REGIA NAȚIONALĂ A PĂDURILOR – ROMSILVA DIRECȚIA SILVICĂ DAMBOVIȚA

Bd. Regele Carol I, nr. 68, Targoviste, jud. Dambovita, cod poștal 130024
telefon: +4 0245 612672; +4 0372 701608; fax: +4 0245 611004
Cod fiscal: RO1590120, J15/109/1991, Cont: RO55 RZBR 0000 0600 0101 5963
E-mail: office@targoviste.rosilva.ro Pagina web: www.forestdb.ro

NR. 9164 /P.M./ 19.09.2024

DIRECȚIA SILVICĂ DAMBOVIȚA

Direcția Silvică Dâmbovița este o subunitate a Regiei Naționale a Pădurilor – Romsilva. România deține cca 6,36 mil. ha de fond forestier, adică 26,7 % din suprafața totală a țării. La nivelul anului 1990, întregul fond forestier național se afla în proprietatea statului.

Suprafața fondului forestier

Direcția Silvică Dâmbovița administrează o suprafață de **53.478** ha fond forestier proprietate publică de stat, repartizat în toate etajele altitudinale, începând de la zona de câmpie și până în zona de munte, la limita cu golul alpin.

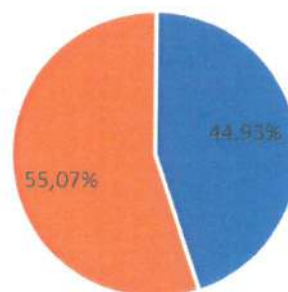
Din totalul de **53.478** ha fond forestier proprietate publică de stat, **51.276** ha, reprezintă terenuri acoperite cu pădure .

Pădurile proprietate publică a statului ocupa, la aceasta data, un procent de 44,93%, din pădurile situate în județul Dâmbovița.

în afara pădurilor proprietate de stat, direcția silvică **asigura servicii silvice și administrare** pentru o suprafață de **17.013 ha fond forestier** .

Data	FOND FORESTIER NATIONAL		
	TOTAL județ Dâmbovița Ha	din care RNP ROMSILVA	
		ha	%
31.12.2022	119.000	53.478	44,93

Suprafața fondului forestier după natura proprietății

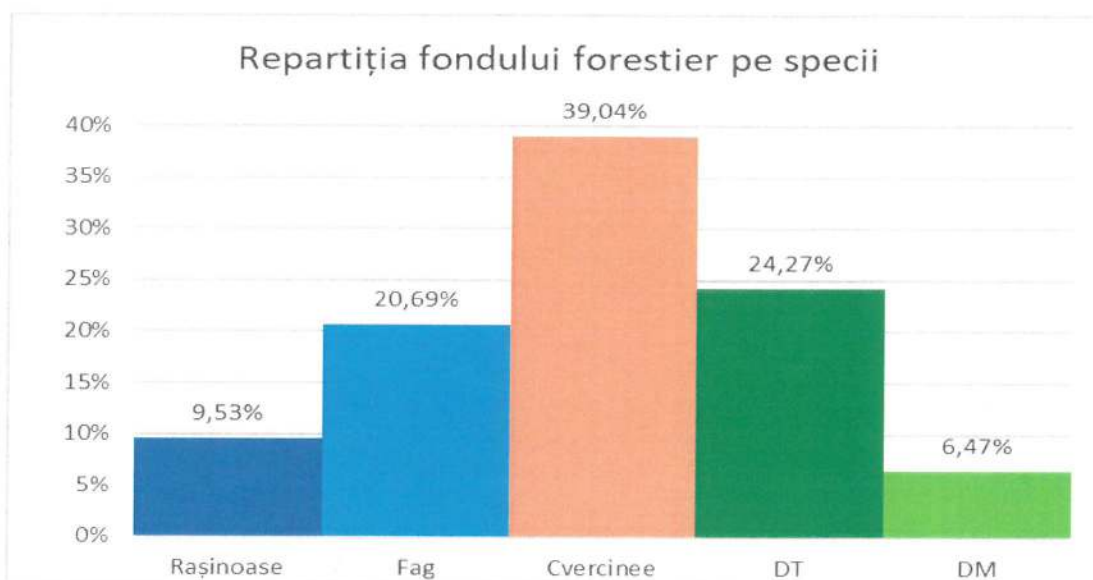

■ păduri proprietate publică a statului ■ păduri proprietate privată

Fondul forestier proprietate publică a statului administrat de Direcția Silvică Dâmbovița, este structurat pe următoarele categorii principale de folosință silvice:

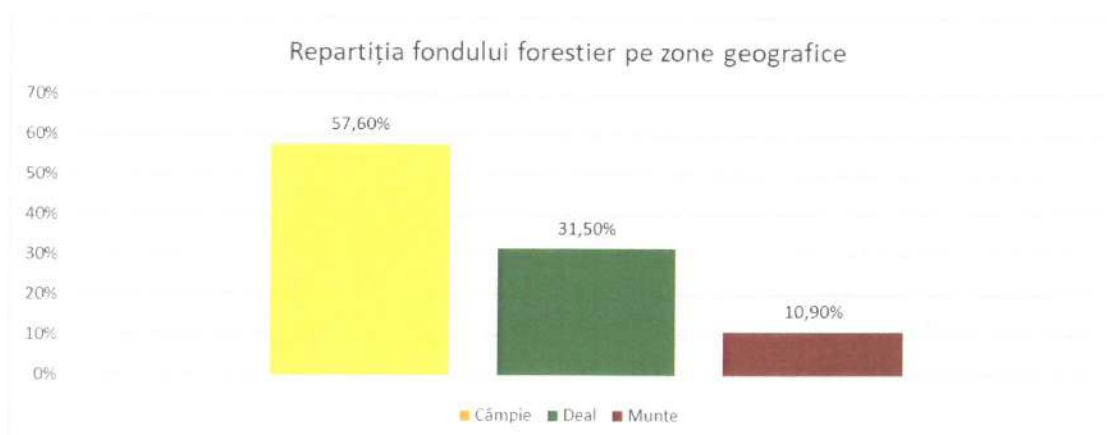
Nr. crt.	Categoriile de folosință silvică	Suprafață (ha.)	Ponderea în supr. totală f.f. (%)
1	Terenuri acoperite cu pădure	51276	95,95%
2	Terenuri pentru cultură	58	0,11%
3	Terenuri pentru producție	18	0,03%
4	Terenuri pentru administrare	637	1,19%
5	Terenuri afectate împădurii	150	0,28%
6	Terenuri neproductive	817	1,53%
7	Terenuri ocupate temporar	77	0,14%
8	Litigii	445	0,83%

Compoziția pădurilor proprietate publică a statului, administrate de Direcția Silvică Dâmbovița este următoarea: rășinoase – 9,53 % ; fag – 20,69 % ; cvercinee – 39,04 % ; DT – 24,27 % ; DM – 6,47 %

Repartiția pădurilor pe zone geografice este următoarea:

- câmpie - 57,6 %; deal - 31,5 % ; munte - 10,9 %

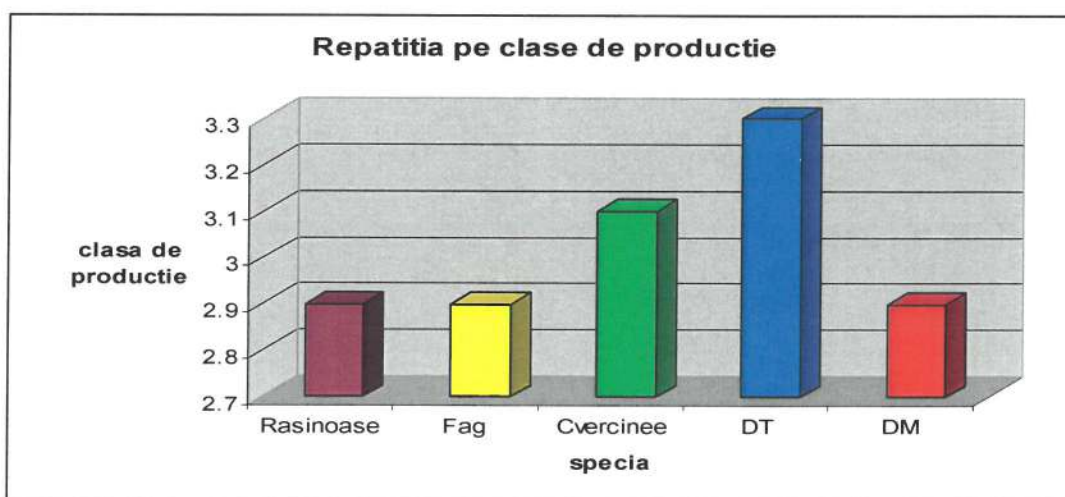
Cea mai răspândită formă de relief este cea de câmpie urmată apoi de cea de deal și cea de munte.

Direcția Silvică Dâmbovița este străbătută de trei mari râuri: Ialomița, Dâmbovița și Argeș.

Județul Dâmbovița are o suprafață de 404.500 ha (1,7% din teritoriul țării), din care 119.000 ha (29,42%) sunt acoperite cu pădure, mai mare decât media pe țara (27,08%).

Din punct de vedere al suprafeței împădurite ce revine pe cap de locuitor, Dâmbovița se situează la nivel mediu național.

În structura administrativă a Direcției Silvice Dâmbovița se regăsesc 8 ocoale silvice și o pepinieră centrală.

Posibilitatea pădurilor proprietate publică a statului din administrarea Direcției Silvice Dâmbovița este de 140.000 mc/an, volumul recoltat anual fiind destinat satisfacerii nevoilor imediate ale populației și prelucrării industriale.

Alte aspecte din activitatea Direcției Silvice Dâmbovița

În județul Dâmbovița, la O.S. Bucșani este cea mai mare rezervație de zimbrii din țara – Zimbrăria Neagra, în suprafață 162 ha, cu un efectiv de 30 de exemplare.

În cadrul O.S. Răcari, se afla un țarc de mistreți în suprafață de 402 ha, care la aceasta dată nu mai este populat cu mistreți datorita pestei porcine africane. Începând cu anul 2021 țarcul a fost populat cu cerb lopătar, iar la această dată efectivul este reprezentat de 28 exemplare.

Administrând patru fonduri de vânatoare, Neagra și Finta – O.S. Bucșani, Croitori – O.S. Găești și Cornățelu – O.S. Răcari, direcția silvica organizează partide de vânatoare, în vederea recoltării cotei aprobate la specii de interes cinegetic precum căprior, mistreț, iepure, fazan, potârniche, vulpe, șacal.

Tot în cadrul Ocolului Silvic Răcari funcționează și centrul de fructe Ulmi, dotat cu două instalații frigorifice, care în campania de fructe de pădure preia toată

cantitatea recoltata de cătină, păducel, porumbe, măceșe din cadrul direcției și în unele situații și de la alte direcții silvice.

Anual se realizează 50 tone de fructe de pădure și 60 tone de plante medicinale .

Acționând pentru apărarea, conservarea și dezvoltarea durabila a fondului forestier național, Direcția Silvică Dâmbovița este permanent preocupată pentru asigurarea regenerării pădurii. Astfel, anual realizăm în jur de 50 ha împăduriri integrale și 60 ha regenerări naturale.

Se constata faptul ca unitatea noastră a realizat programelor stabilite și a fost preocupata de respectarea prevederilor din Codul Silvic de a asigura regenerarea pe suprafețele libere rezultate în urma tăierilor, în cel mult doua sezoane de vegetație.

Realizarea unor structuri și compoziții de regenerare optime, corespunzătoare potențialului stațional este un obiectiv de bază al activității direcției, prin asigurarea întregului necesar de puietri forestieri destinați lucrărilor de împădurire, în pepinierele cantonale și Pepiniera Silvică Centrală Găești.

În pepiniera centrală, cu o suprafață de 33 ha, se produc anual în jur de 500 mii puietri forestieri pentru acoperirea necesarului Direcției Silvice Dâmbovița și a altor direcții silvice din cadrul Regiei Naționale a Pădurilor – Romsilva, precum și pentru vânzarea lor către alte instituții. La pepiniera centrala se mai produc si plante ornamentale, anual vânzându-se în jur de 4.000 bucăți, din diverse specii ca thuja, chamaecyparis, juniperus, picea, buxus, ligustrum, catalpa, în diferite forme și varietăți.

TĂIERI DE REGENERARE

Marea diversitate ecologica și funcțională a fondului forestier, telurile de gospodărire fixate prin amenajamentele silvice, precum și condițiile tehnico-economice de gospodărire, a pădurilor din tara noastră impun aplicarea cu precădere a regimului codru, bazat pe regenerarea din sămânță și conducerea arboretelor la vârste mari. Regimul crângului, bazat pe regenerarea vegetativa (lăstari, drajoni) și conducerea lor la vârste relativ reduse se aplica numai în cazuri speciale.

Tratamentele sunt:

- tratamentul tăierilor rase în parchete mici 1-3 ha și excepțional 5 ha
- tratamentul tăierilor în crâng 3 ha și excepțional 5 ha
- tratamentul tăierilor grădinărite
- tratamentul tăierilor progresive
- tratamentul tăierilor succesive

Tratamentele cu tăieri repetate și regenerare sub masiv au fost fundamentate din dorința unei cât mai bune regenerări naturale sub adăpost care a reprezentat modul normal de regenerare a pădurilor virgine. Ele urmăresc, în esență, ca pe măsura răririi și lichidării progresive a arboretelor exploatabile să asigure concomitent regenerarea și întemeierea unor noi arborete tinere, din sămânță și sub protecția eficientă a masivului. Spre deosebire de tratamentul cu tăieri unice, în care actul regenerării urmează îndeaproape pe cel al exploatării, în acest caz exploatarea și regenerarea au loc concomitent și se condiționează reciproc. Arboretele care iau naștere prezinta o structura mai mult sau mai puțin echienă, care cu timpul se uniformizează. Tratamentele cu tăieri repetate și regenerare sub masiv sunt mai intensive decât cele

bazate pe tăieri rase iar regenerarea devine o consecință directă a modului cum se face exploatarea.

Tehnica tratamentului crângului simplu este simplă (de unde și denumirea tratamentului), ușor de aplicat și reclamă costuri reduse de producție. Ciclul de producție este scurt și variază între 1 an la răchitarii și 40 de ani la aninișuri.

Pe raza Direcției Silvice Dâmbovița cel mai utilizat tratament este cel al tăierilor progresive pe care îl descriem în continuare.

Tratamentul tăierilor progresive

Acest tratament a fost fundamentat cu ideea de a dezvolta sub adăpostul arboretului matur noile generații de puieți. Denumirea tratamentului face referire la progresivitatea tăierilor forestiere care duce la înființarea unei noi generații de puieți dintr-o anumită specie sau grup de specii fără necesitatea plantării artificiale. Acest sistem silvicultural este în mod normal implementat în păduri considerate mature, adesea după mai multe rărituri (dacă însă unele arborete exploatabile nu au fost suficient rărite, trebuie executate în prealabil tăieri preparatorii, care urmăresc să nu întrerupă prea mult starea de masiv (consistența după tăiere 0,8) (Dengler, 1935)). Acest tip de tratament oferă suficientă lumină pentru ca speciile dorite să prospere, fără a da suficientă lumină plantelor perene, repede crescătoare sub lumina directă a soarelui. Odată ce speciile dorite sunt stabilite, tăierile ulterioare dau puieților mai multă lumină, iar spațiul de creștere eliberat prin tăierea arboretului bătrân este complet transmis noii generații.

Fig. 1 Puieți instalați în ochiul de regenerare

Pentru realizarea acestor obiective, teoreticianul tratamentului tăierilor progresive (prof. Karl Gayer de la München, în 1878) a diferențiat trei genuri de tăieri:

(1) Deschidere a ochiurilor, etapă care într-o primă fază se extrag grupat câțiva arbori de pe mai multe puncte de pe suprafața arboretului.

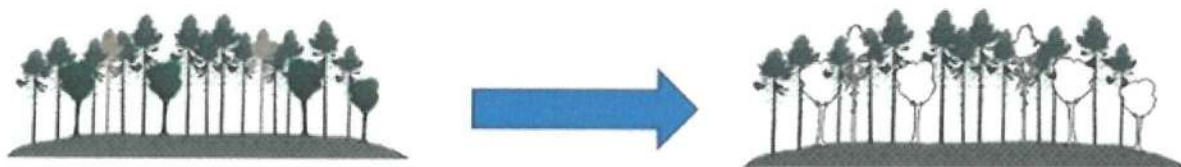

Fig. 2 Arboret bătrân (>100 ani) cu structură relativ echilibrată, slab în biodiversitate, fără semințiș (cu alb și contur negru reprezentați arborii ce urmează a fi extrași)

Fiind suficientă lumină, arborii fructifică mai mult, semințele lor ajung pe sol, după care se formează niște ochiuri de regenerare naturală, în care tânărul semințiș se dezvoltă la adăpostul arboretului matur.

Tăierile se corelează obligatoriu cu ritmul fructificației și al dezvoltării semințișului. Se acordă prioritate ochiurilor existente și apoi se trece la deschiderea de noi ochiuri.

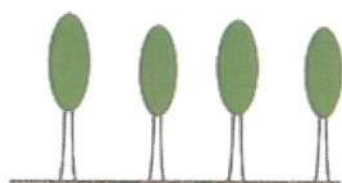

Fig. 3 Structură arboret rărit

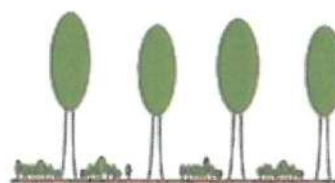

Fig. 4 Apariția ochiurilor de regenerare

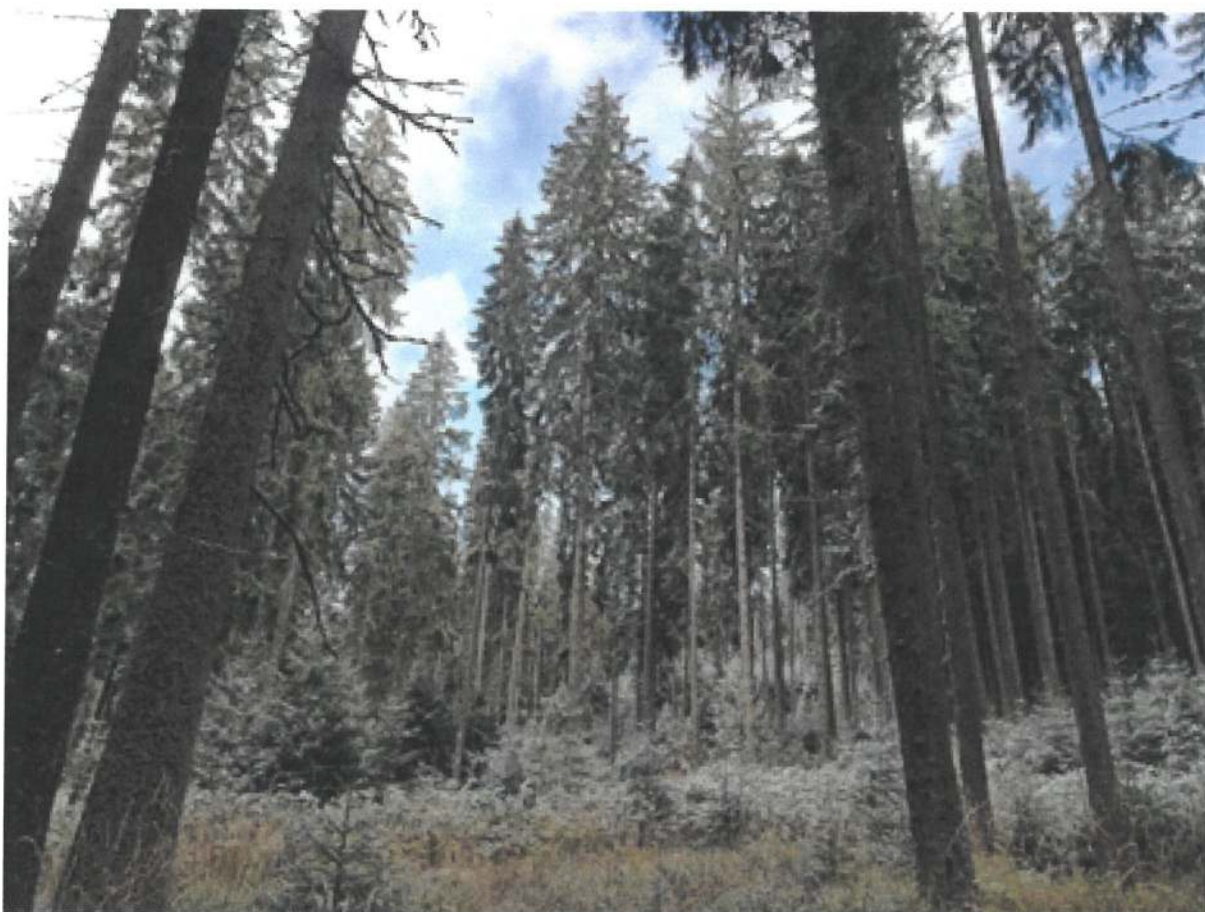

Fig. 5 Vedere de la sol a unui ochi de semințiș

Repartizarea ochiurilor se face ținând seama de starea arboretului, de mersul regenerării și de posibilitățile de scoatere a materialului. Acestea se vor împrăștia la distanțe destul de mari, în general cuprinse între 1 și 2 înălțimi medii ale arboretului, astfel încât în cadrul fiecărui ochi regenerarea să se desfășoare independent de ochiurile alăturate (1949; Negulescu, în Negulescu și Ciumac, 1959).

Forma ochiurilor poate fi, după caz, circulară, ovală, eliptică sau, cel mai adesea, neregulată, dar se recomandă să se deschidă ochiuri de formă eliptică, orientate cu axa mare pe direcția est-vest, în regiunile calde și uscate, în timp ce în regiunile reci și umede sunt preferate cele eliptice orientate nord-sud (Negulescu, în Negulescu și Ciumac, 1959).

Mărimea ochiurilor și intensitatea rării în ochiuri a arboretului bătrân depind în primul rând de exigențele față de lumină ale speciilor care se urmărește să fie regenerate. Astfel, la speciile de umbră cu semințș sensibil la înghețuri sau secetă (fag, brad), care au nevoie de protecție de sus și laterală, ochiurile au mărimi de la suprafața proiecției a 2-3 arbori până la 0,5H sau chiar 0,75 H (H este înălțimea medie a arboretului) (Negulescu, în Negulescu și Ciumac, 1959; Vlad et al., 1997). În arboretele din specii de lumină (stejar, gorun), care necesită doar protecție laterală și creșterea în lumină plină de sus, ochiurile vor fi mai mari, ajungând la 1-1,5 H la gorun (Purcean și Ciumac, 1965; Ciumac, 1967; Dămăceanu, 1984) și chiar 2H la stejar (Constantinescu, 1973).

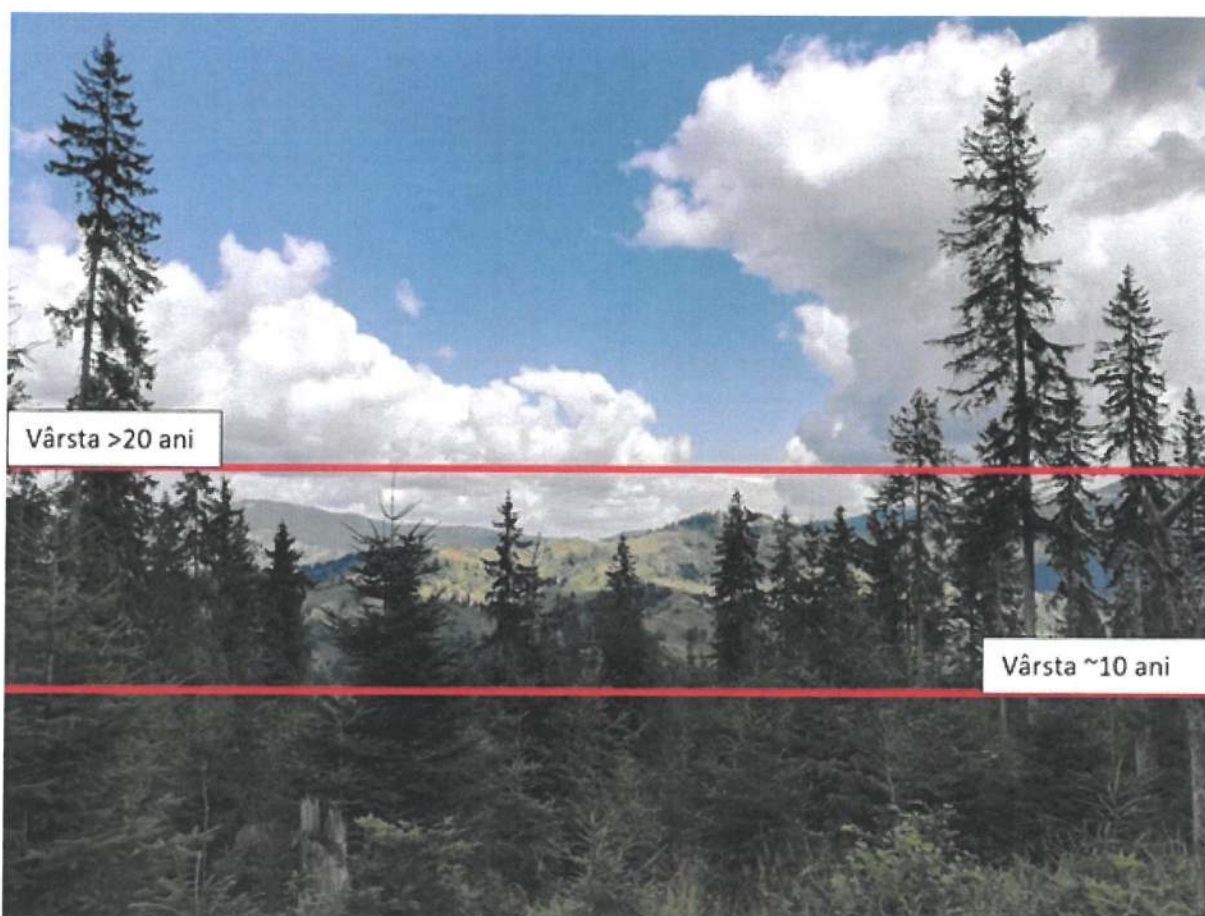

Fig. 6 Succesiune de vârste a ochiului de regenerare

Numărul ochiurilor, care nu se poate fixa cu anticipație ci rezultă pe teren, depinde de mărimea acestora și de intensitatea tăierilor aplicate în fiecare ochi. În ochiuri se recomandă să fie extrași arborii cu coroanele cele mai mari care, recoltați ulterior, ar putea provoca vătămări grave semințișului instalat.

(2) Lărgire și luminare a ochiurilor, în care ulterior primei etape, ochiurile se lărgesc și mai mult prin extragerea arborilor limitrofi zonei deschise

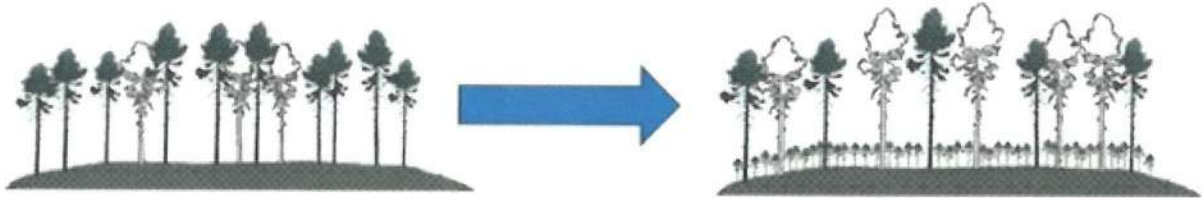

Fig. 7 Lărgirea ochiurilor prin extragerea arborilor limitrofi (cu alb și contur negru reprezentați arborii ce urmează a fi extrași)

După această intervenție, structura pădurii se schimbă (fig.8), iar semințișul, având condițiile necesare de lumină și spațiu se dezvoltă și mai mult. Ochiurile odată deschise și regenerate sunt ulterior conduse, iar asupra lor se revine ori de câte ori este nevoie pentru o cât mai susținută dezvoltare a semințișului instalat.

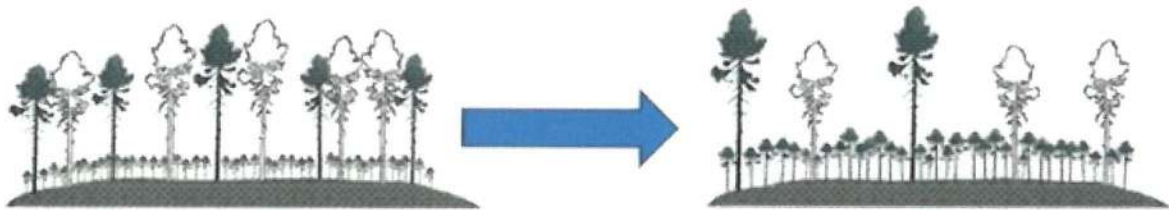

Fig. 8 Lărgirea ochiurilor și dezvoltarea puternică a semințișului (cu alb și contur negru reprezentați arborii ce urmează a fi extrași)

Regenerarea, care are loc natural, sub masiv, decurge treptat și neuniform în fiecare ochi și de la un ochi la altul beneficiind de toți anii de fructificație din perioada respectivă.

(3) Racordare a ochiurilor, care este o ultimă intervenție, în care se extrag printr-o singură tăiere și ultimii arbori bătrâni rămași, cu scopul de a elibera tot spațiul de creștere noilor generații.

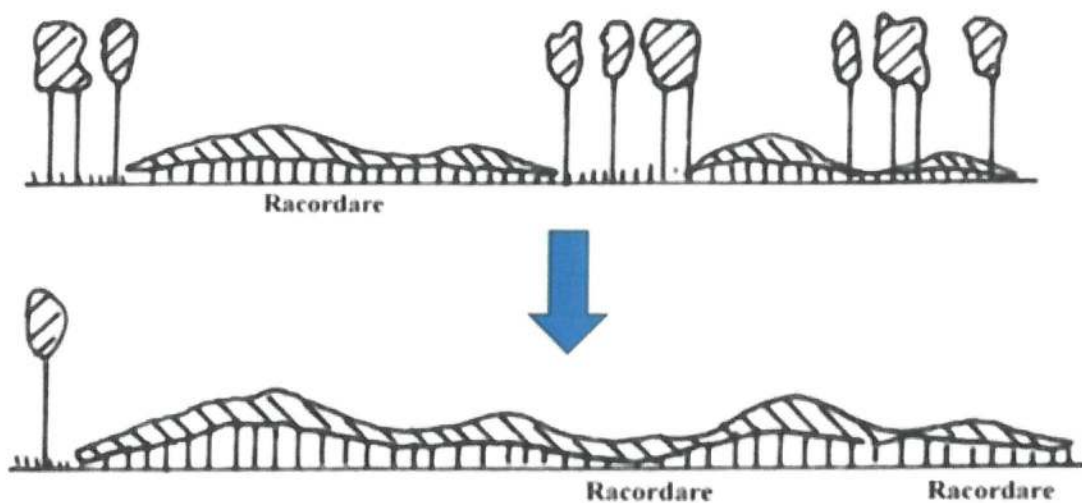

Fig. 9 În partea de sus avem ultima fază de lărgire a ochiurilor de regenerare, iar în partea de jos structura semințișului treptat instalat (Schema de aplicare a tratamentului tăierilor progresive (după E.G. Negulescu))

Se observă că diferit de tăierile succesive, tânărul semințiș are un profil vălurat, cu vârful acestor valuri, regăsindu-se în dreptul deschiderii inițiale a ochiurilor. Ca și la tăierile succesive, se recomandă ca această lucrare să fie aplicată când semințișul, ajuns la independență biologică, ocupă cel puțin 70% din suprafață și are o înălțime de 30-80 cm.

În arboretele parcurse cu acest tratament din România, perioada generală de regenerare a fost adoptată la 20 de ani. Aceste tăieri de racordare asigură și regenerarea spațiilor dintre ochiuri.

Fig. 10

Fig. 11

Avantaje:

- valorificarea eficientă a semințișurilor preexistente utilizabile;
- dezvoltarea unei noi generații de semințiș și condiții bioecologice dintre cele mai favorabile de dezvoltare a acestuia;
- valorifică toți anii de sămânță cât durează regenerarea suprafeței periodice în rând;
- menținerea calității solului;
- întrucât noul arboret se întemeiază concomitent cu lichidarea vechiului arboret exploatabil, efectele protectoare ale pădurii nu slăbesc decât în mică măsură și pe o perioadă scurtă de timp;
- arborii rămași în pădure până la tăierea de racordare beneficiază de un spor de creștere de lumină și prin urmare, vor avea o valoare de utilizare mai mare;
- prin forma și structura fiecărui arboret în parte și a pădurii în general, aceasta prezintă o valoare estetică și de agrement ridicată;
- obținerea de arborete viabile cu structuri relativ pure.

Dezavantaje:

- mecanismul tăierilor este mai complicat și dificil de organizat și aplicat, necesitând personal numeros și bine calificat;
- exploatarea este mai costisitoare, tăierile fiind diferite ca intensitate și împrăștiate pe suprafețe relativ mari;
- uneori ultimele tăieri prejudiciază semințișurile instalate, obligând la completări pe cale artificială;
- creând ochiuri în pădure, tratamentul devine contraindicat în arboretele expuse la acțiunea vătămătoare a vânturilor periculoase;
- este greu de aplicat pe versanți cu pantă accentuată și în stațiuni expuse la eroziune sau alunecări de suprafață ori de adâncime.

Tratamentul tăierilor progresive se aplică în cvasitotalitatea arboretelor de amestec din țara noastră. Este un tratament mai pretențios și mai costisitor decât alte tratamente, ceea ce ridică aspecte deosebite din punct de vedere ecologic și economic (Nichiforel, 2019).

Tratamentul tăierilor succesive (uniforme)

Tratamentul tăierilor succesive este procedeul prin care regenerarea naturală se obține sub adăpost (masiv), prin aplicarea pe suprafața de regenerat, a unor tăieri cât mai uniforme, succesive în timp și progresive în intensitate (Vlad, 1954; Nicolescu, 2014).

Caracteristicile tratamentului:

- Arboretul ajuns la vârsta exploatabilității se extrage treptat și uniform, prin trei sau mai multe intervenții;
- Regenerarea se produce sub masiv, din sămânță și este distribuită uniform;
- Arboretul care ia naștere este, de regulă, uniform și relativ echien pe suprafețe mari.
- Amplasarea, succesiunea, intensitatea, ritmul și caracterul tăierilor se stabilesc numai pe teren în funcție de mersul fructificației;
- Suprafața de exploatat se poate alege oriunde în cadrul arboretelor exploatabile.

Aplicabilitate. Tratamentul este recomandat pentru regenerarea speciilor de umbră aplicându-se mai ales în fâgete. De asemenea, ar putea fi aplicat și în gorunete cu potențial ridicat de creștere, pinete și laricete. Nu se aplică în pădurile de șleau, datorită posibilităților limitate de proporționare a amestecurilor și în molidișuri fiind expuse doborâturilor de vânt (Nichiforel, 2019).

Prin normele tehnice se recomandă aplicarea tăierilor succesive numai în fâgete, pinete și laricete echiene și pure din grupa a II- a funcțională, unde s-ar obține

regenerări de calitate dacă se respectă cu strictețe tehnica tratamentului (Nicolescu, 2014).

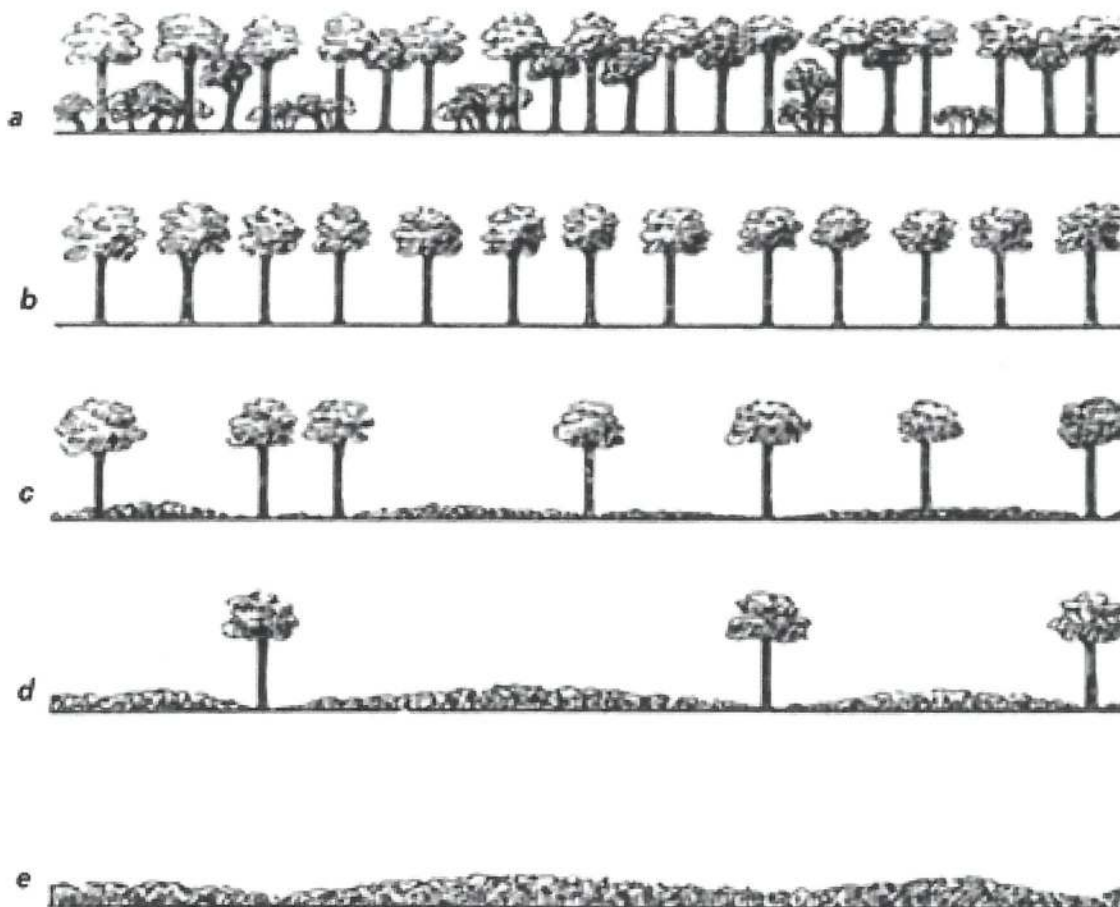
Tehnica tratamentului. Prin aplicarea acestui tratament se urmărește realizarea a două obiective majore (Muel, 1884; Drăcea, 1923; Dengler, 1935; Petcuț, 1942; Nicolescu, 2014):

- Recoltarea volumului de masă lemnoasă din arborete ajunse la vârsta exploatabilității, stabilit prin amenajament.
- Regenerarea naturală, sub masiv, cât mai uniform și complet, a arboretului și crearea unor condiții favorabile dezvoltării semințișurilor instalate.

Pentru realizarea acestor obiective, tratamentul menționat cuprinde trei tăieri de regenerare:

- tăiere de însămânțare;
- tăiere de punere în lumină (de dezvoltare);
- tăiere definitivă.

Înainte de aplicarea acestor tăieri se recomandă uneori și intervenția cu o tăiere pregătitoare (preparatorie).

Schema de aplicare a tratamentului tăierilor succesive (Troup)

a- înainte de tăierea de însămânțare; **b**- după tăierea de însămânțare; **c**- după prima tăiere de punere în lumină; **d**- după a doua tăiere de punere în lumină; **e**- după tăierea definitivă

Înainte de aplicarea acestor tăieri se recomandă uneori și intervenția cu o tăiere pregătitoare (preparatorie).

Prin aplicarea tăierii preparatorie se pregătește atât arboretul matur pentru fructificare, cât și solul pentru a primi sămânța. Se extrag arborii din speciile de mică valoare sau copleșitoare pentru semințișul de instalat ulterior (arbori cu coroane mici sau asimetrice, rău conformați, ruți, uscați, atacați de boli sau dăunători). Se execută cu 5-10 ani înainte de tăierea de însămânțare. Dacă arboretele au fost parcurse cu rărituri până aproape de vârsta exploatabilității nu este nevoie de tăierea preparatorie (Nicolescu, 2014).

Tăierea de însămânțare are scopul de a asigura însămânțarea completă a suprafeței în regenerare, să mențină solul afânat și un adăpost favorabil puietilor instalați. În acest scop, se recomandă ca, prin tăierea de însămânțare să rezulte o distribuție cât mai uniformă a numărului de arbori, pentru a asigura sămânța necesară procesului de regenerare. Executarea tăierii se va face într-un an de fructificație abundentă, a speciilor valoroase sau după anul de fructificație, la 1-2 ani când semințișul utilizabil s-a instalat deja sub masiv (Rădulescu și Vlad, 1995; Nicolescu, 2014).

Prin tăierea de însămânțare, consistența arboretului se reduce cât mai uniform, până la 0.6-0.7 în funcție de temperamentul speciilor de regenerat și condițiile staționale, iar intensitatea tăierii va fi mai mare în cazul speciilor de lumină și mai mică în cazul speciilor de umbră (NT3, 2000).

Fig. 13 Arboret de gorun parcurs cu tăierea de însămânțare

Arborii care trebuie să rămână în arboret după aplicarea tăierii de însămânțare, pentru a furniza sămânța necesară pentru regenerare, sunt sănătoși, viguroși (din plafonul superior), bine conformați și elagați, cu coroane simetrice și dezvoltate lateral.

Fig. 14 Arboret de gorun parcurs cu tăierea de însămânțare

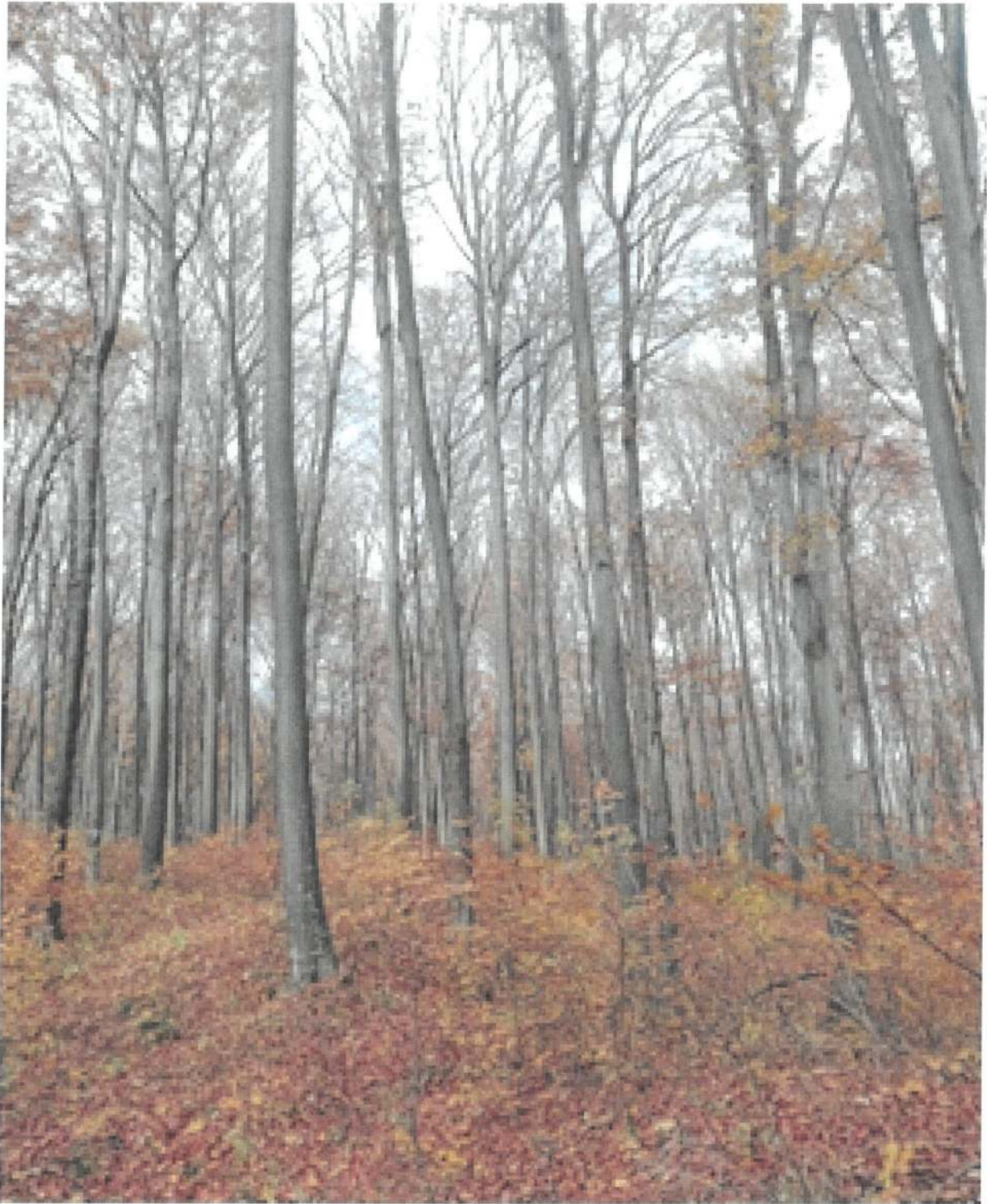

Fig. 15 Arboret de fag parcurs cu tăierea de însămânțare

Criterii de alegere a arborilor de extras:

- arbori din etajul dominant și dominat (clasificarea Kraft) care concurează semincării potențiali;
- arborii bolnavi, cu defecte, cu coroane lungi ori înghesuite, incapabili să fructifice;
- arborii cei mai groși cu coroanele mari care ar putea produce ulterior (la tăierea definitivă) vătămări importante semințșului instalat;
- se poate proceda și la extragerea subarboretului și a semințșului neutilizabil.

Tăierea de punere în lumină (de dezvoltare) are scopul de a oferi seminișului instalat spațiu de creștere și acces la lumina și căldura de care are nevoie. În acest scop, se extrag arborii din plafonul superior, cei mai groși și cu coroanele cele mai dezvoltate, care acoperă și umbresc seminișul. Din această cauză, tăierea de punere în lumină nu se poate aplica uniform pe întreaga suprafață a arboretului, respectiv se intervine doar în zonele cu seminiș instalat. Necesitatea aplicării tăierii de dezvoltare este stabilită numai pe teren în funcție de starea seminișului, astfel la speciile de lumină prima tăiere se aplică la 2-3 (chiar 4) ani de la tăierea de însămânțare, iar la speciile de umbră la (2) 3-4 ani (Nicolescu, 2014).

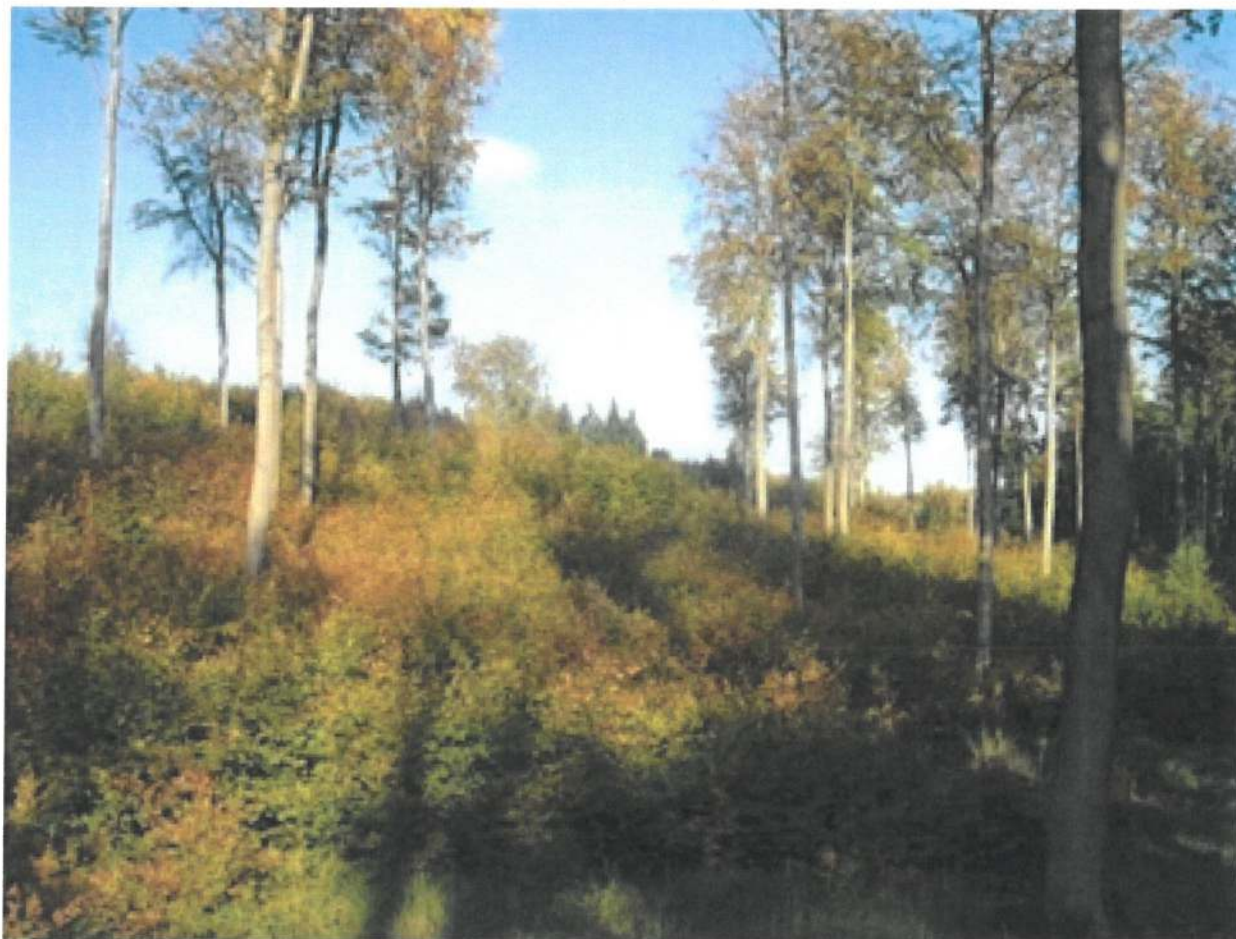

Fig. 16 Arboret de fag parcurs cu a doua tăiere de punere în lumină

Tăierea de punere în lumină se execută, de obicei, prin două intervenții (în funcție de temperamentul speciei), în care consistența arboretului se reduce până la valori de 0.2-0.4 (NT3, 2000).

Tăierea definitivă prin care se îndepărtează în întregime vechiul arboret, se poate aplica numai atunci când regenerarea este asigurată în proporție de 70 % din suprafață, iar seminișul devenit independent din punct de vedere biologic atinge înălțimi de 30-80 cm (NT3, 2000).

Dacă ponderea de 70 % din suprafață nu este realizată, golurile fără seminiș trebuie completate cât mai repede prin plantații cu puieți sănătoși din specii de valoare economică și culturală ridicată.

Avantajele tratamentului:

- dintre tratamentele cu regenerare sub masiv este cel mai simplu și ușor de aplicat;
- prin tăieri repetate și uniforme se creează condiții bioecologice favorabile de regenerare naturală, reducând la minimum cheltuielile de regenerare;
- asigură continuitatea producției de masă lemnoasă prin concentrarea tăierilor și continuitatea recoltării lemnului;
- se poate obține un spor de producție de masă lemnoasă, pe baza activării creșterii exemplarelor valoroase menținute în arboret până la tăierea definitivă;
- în condițiile aplicării sale corecte, este asigurată protecția necesară puieților la înghețuri, secete și arșițe;
- solul este permanent acoperit de vegetația forestieră, evitându-se astfel procesele de degradare, eroziune și torențialitate pe versanți;
- arboretele constituite sunt, de regulă, echiene și regulate, fiind capabile să producă masă lemnoasă calitativ superioară.

Dezavantajele tratamentului:

- arboretul rărit treptat poate fi expus doborâturilor de vânt, fapt pentru care tratamentul nu se aplică în molidișuri;
- vătămarea puieților instalați prin lucrările de exploatare;
- regenerarea dă uneori rezultate slabe, însămânțarea neproducându-se în anul prevăzut;
- în cazul fâgetelor, pe stațiuni înSORITE, arborii seminceri pot suferi pârilituri ale scoarței;
- conduce la structuri echiene și nu diversifică structura verticală a arboretelor fiind deficitare sub raportul biodiversității ecosistemice;
- prin ultimele tăieri se aduc vătămări semințișurilor naturale instalate, fapt ce obligă la executarea lucrărilor de îngrijire a semințișurilor;
- pe stațiuni afectate de vânturi puternice sau zăpadă, arboretele echiene produse în urma tăierilor succesive sunt mai puțin rezistente decât cele obținute prin aplicarea altor tratamente.

Pentru anul 2024, Direcția Silvică Dâmbovița are alocată o cota de tăiere de 140 000 mc, jumătate din aceasta fiind valorificată în licitație ca masa lemnoasă pe picior, iar cealaltă jumătate fiind valorificată în regie proprie pentru satisfacerea nevoilor de lemn de foc al populației .

La masa lemnoasă valorificată prin licitații Direcția Silvică Dâmbovița, a obținut în anul 2024, un preț mediu de valorificare de 375 lei/mc.

Director
ing. Petre Marin

